

30/11 11u Damiaanplein LEUVEN

PROTEST

tegen fascistenmeeting

Foto: Laszlo Trocozkal, een spreker op de NSV-meting van 30 november, betoogt samen met onder meer gemaskeerde aanhangers van de Hongaarse Garde. Die groepering werd verboden als private militie.

Op 30 november houdt de studentenvereniging van het Vlaams Belang, de Nationalistische Studentenvereniging (NSV), een internationale bijeenkomst in Leuven. Er is een select gezelschap uitgenodigd om er het woord te nemen. Een vertegenwoordiger van de jongerengroep van het openlijk fascistische Casa Pound uit Italië spreekt er samen met een voortrekker van de Hongaarse Garde, een onlangs verboden paramilitaire groepering verbonden met het extreemrechtse Jobbik. Zij fungeren als sprekers voor een 'colloquium' over "revolutionaire jongeren in het avondland." Dat alles in een zaal van de Leuvense universiteit.

Gianluca Iannone van Casa Pound sprak eind 2010 op een bijeenkomst van de Antwerpse NSV waar hij volgens de rechtse website Rechtsactueel zou gezegd hebben: "Wij zijn fascist van de 21ste eeuw. We gebruiken vele methoden die overeenkomen met het originele fascisme van voor de tweede wereldoorlog en dat fascisme is niet te vergelijken met het fascisme van de jaren '40-'45." Dat vond het Vlaams Belang interessant genoeg om Casa Pound nogmaals naar ons land te halen.

De Actief Linkse Studenten en Blokbuster ondersteunen de

Lees verder op de volgende pagina

protestactie tegen deze internationale fascistebijeenkomst. Er wordt opgeroepen om de meeting te blokkeren. Voor ons kan en dergelijke actie succesvol zijn indien het gebaseerd is op massale aanwezigheid en bijgevolg vreedzaam protest. We kunnen de meeting stoppen door ons aantal te laten spreken op basis van een ernstige en brede campagne. Individuele acties zoals kat-en-muisspelletjes met de politie worden enkel gebruikt om het antifascistisch verzet te discrediteren bij bredere lagen van de bevolking.

We roepen meteen ook op om te mobiliseren naar volgende antifascistische acties, zoals de anti-NSV-betoging van maart 2014 in

Antwerpen onder de slogan 'Jobs, geen racisme'. Het kapitalisme in crisis biedt een voedingsbodem voor zowel politieke onstabiliteit als meer extreme gewelddadige groeperingen als Gouden Dageraad (Griekenland). Net zoals het Franse Front National van Marine Le Pen is het niet uitgesloten dat ook het VB bij ons electoraal kan terugkomen. Extreemrechts kunnen we niet bestrijden als we ons niet richten tegen de voedingsbodem ervan. Ons antifascisme kaderen we dan ook in de strijd voor een socialistische samenleving. Werk hieraan mee!

Stuur mails naar de rector: rik.torfs@kuleuven.be

WIJ STUURDEN DEZE MAIL:

Geachte rector,

In de gebouwen van uw universiteit vindt op 30 november een internationale bijeenkomst van zelfverklaarde racisten en fascistten plaats. Het verbaast ons dat de Leuvense universiteit haar gebouwen leent voor een dergelijke meeting.

De verwachte sprekers op deze bijeenkomst van de VB-studenten van NSV (Nationalistische Studentenvereniging) verklaren over zichzelf dat ze fascistisch en racistisch zijn. Het Vlaams Belang is zich daar overigens bewust van. Toen de Italiaanse groep Casa Pound eerder dit jaar voor een bijeenkomst van Voorpost, dat ook dienst doet als ordedienst van het Vlaams Belang, kwam spreken, stelde een VB-personeelslid op het internet: "Dat Casa Pound zichzelf een fascistische organisatie noemt, daar is Voorpost zich terdege van bewust." Het argument toen was dat een lezing over een fascistische organisatie niet hetzelfde is als het eens zijn met de ideologie ervan. Het stelselmatig uitnodigen van fascistten wijst erop dat er in NSV-kringen wel meer dan vage sympathie voor het fascisme heerst.

Het blijft overigens niet bij woorden. De Hongaarse spreker Laszlo Trocozkal was/is voortrekker van de verboden paramilitaire groepering Hongaarse Garde, een milite die niet bekend staat om een vreedzame opstelling tegen onder meer Roma's.

Het zou ons ten stelligste verbazen dat de Leuvense universiteit op de hoogte was van het karakter van de bijeenkomst dat NSV op 30 november organiseert. Door het gebruik van termen als 'colloquium' wordt er zelfs een waan van wetenschappelijkheid of ernst aan gegeven. Maar laat er geen onduidelijkheid over bestaan: dit is een internationale haatbijeenkomst van fascistten en racistten.

Aangezien tal van mails hierover naar u gestuurd zijn, vervalt alvast het argument dat u het niet geweten had. We hopen dat uw instanties de nodige maatregelen zullen nemen om geen medewerking te verlenen aan de geplande haatbijeenkomst. Of vindt u dat de Leuvense universiteit als eerste in ons land de 'eer' moet hebben om openlijke fascistten en gewelddadige racistten een platform aan te bieden?

Hopend op een spoedig antwoord,

NSV organiseert internationale bijeenkomst van racisten en fascisten

De studenten van het Vlaams Belang, NSV (Nationalistische Studentenvereniging), hebben het op het eerste gezicht niet gemakkelijk dit jaar. Ze lijken nergens een dynamische werking aan de dag te leggen. Eind november organiseert de groep in Leuven een internationale bijeenkomst van racisten en fascisten. Met aangebrande sprekers wordt eens te meer het neofascistische en provocatieve karakter van NSV in de verf gezet.

De eerste activiteiten van de verschillende NSV-afdelingen verschillen sterk in benadering en thematiek. Waar er in Antwerpen vooral gekozen lijkt te worden voor sociale activiteiten zoals kroegentochten en andere feestjes (naast een meeting met de onvermijdelijke Filip Dewinter) wordt in Gent niet geargeld om N-VA'ers te laten spreken (in november passeren Jurgen Ceder en Sarah Smeyers de revue). In Leuven wordt meer uitgekeken naar de radicalere stromingen, zo werd meteen van start gegaan met een antivakbondsvorming.

Op 30 november wordt een stap verder gegaan met een internationale bijeenkomst van racisten en zelfverklaarde fascist. De aankondiging van de dag – in het Engels, waar is de tijd dat nog slogans als 'geen gezwans, Nederlands' op anderstalige affiches werden aangebracht? – vermeldt verschillende sprekers: Markus Willinger (een identitaire schrijver uit Oostenrijk), een vertegenwoordiger van Blocco Studentesco uit Italië, Laszlo Troczkal uit Hongarije, iemand van NSV en "vele anderen". Het 'colloquium' vindt plaats in een zaal van de Leuvense universiteit. Het wordt mee georganiseerd door Arktos, een verdeler van 'nieuw-rechtse' en identitaire boeken en ander promotiemateriaal.

Het aangebrande karakter van de sprekers wordt amper verhuuld. Markus Willinger haalde in nieuw-rechtse kringen bekendheid met zijn aanval op de generatie van mei 68 die volgens hem 'onze' samenleving naar de vaantjes heeft geholpen. De jongeman pleit voor het erkennen van verschillen op basis van ras, taal en afkomst. Tolerantie is onaanvaardbaar en democratische methoden volstaan niet volgens Willinger die stelt dat de hoge scores van de extreemrechtse FPÖ geen zoden aan de dijk brachten maar dat meer nodig is.

Wat dat is, moet de spreker van Blocco Studentesco wellicht duidelijk maken. Dat is de studentenorganisatie van het neofascistische Casa Pound in Italië. Die organisatie haalde bij de laatste verkiezingen 0,1% van de stemmen. Het gaat dus om een politiek marginale groepering. Bovendien aarzelt Casa Pound niet om openlijk op het fascisme beroep te doen. Toen de groep begin dit jaar op een lezing van Voorpost werd voorgesteld, moest VB-personeelslid Bert Deckers erkennen: "Dat Casa Pound zichzelf een fascistische organisatie noemt, daar is Voorpost zich terdege van bewust. Een lezing organiseren over een fascistische organisatie is immers niet noodzakelijk hetzelfde als het eens zijn met de ideologie ervan. Voorpost wil echter over het muurtje heen kijken en eventueel leren over de praktische gang van werken van

andere organisaties." Dat over het muurtje heen kijken, begint wel stilaan een gewoonte te worden in het geval van Casa Pound dat op de site van Deckers, Rechtsactueel, bij de Italiaanse verkiezingen werd ondersteund. Oprichter Gianluca Iannone sprak eind 2010 op een bijeenkomst van de Antwerpse NSV waar hij volgens Rechtsactueel zou gezegd hebben: "Wij zijn fascist. We gebruiken vele methoden die overeenkomen met het originele fascisme van voor de tweede wereldoorlog en dat fascisme is niet te vergelijken met het fascisme van de jaren '40-'45."

De Hongaarse spreker op de internationale fascist meeting van de studenten van het Vlaams Belang is Laszlo Toroczkal. Die staat bekend als de oprichter van de nationalistische beweging HVIM die nauwe banden heeft met Jobbik. Toroczkal is zelf raadslid voor die partij in Csongrád. De beweging HVIM komt op voor een groot Hongarije en staat voor "Jongerenbeweging van de 64 graafschappen", een verwijzing naar het aantal graafschappen dat Hongarije voor 1920 telde. Toroczkal nam eerder dit jaar deel aan een internationale fascist bijeenkomst in Italië, georganiseerd door Forza Nuova van Roberto Fiore. Hij werd meermaals de toegang tot buurlanden van Hongarije ontzegd.

Met dergelijke gasten maken de Leuvense jonge Vlaams Belangers duidelijk waar ze politiek staan: voor voorbeelden wordt naar openlijke fascist. Het is eveneens opmerkelijk dat de Leuvense universiteit een bijeenkomst van gekende fascist in haar gebouwen toelaat.

Moord op Kiel: het werk van VB'er?

Het Nieuwsblad schreef donderdag 14 november: "Het Antwerpse gerecht heeft twee verdachten aangehouden op verdenking van moord op de 45-jarige Johnny Smets uit Mortsel. Die werd afgelopen zaterdag dood aangetroffen op de gang van een flatgebouw op het Kiel. (...) Het Antwerpse parket gaat er van uit dat Johnny Smets (45) op gewelddadige wijze om het leven werd gebracht. De speurders kregen al vrij snel een verdachte in beeld: E.K. (34). De man had een feestje georganiseerd waarop Johnny Smets ook aanwezig was. Zaterdag bleek de man niet te vinden, maar zondag werd hij opgepakt. Maandag werd hij dan door de onderzoeksrechter aangehouden op verdenking van moord. Dinsdag sloegen de speurders nog een verdachte in de boeien. Het gaat om de 28-jarige M.B., die eveneens aanwezig was op het bewuste feestje. Hij wordt verdacht van mededaderschap aan de moord. Het slachtoffer en de verdachten zouden elkaar hebben leren kennen toen ze in de psychiatrie zaten. Zaterdagavond werd er bij verdachte E.K. een feestje gebouwd, waarbij de drank zeer rijkelijke vloeide. (...) Verdachte E.K., alias De Lange, staat in het gebouw bekend als een opvliegende man, die zich graag ophoudt met Antwerp-hooligans, skinheads en militante jongeren van het Vlaams Belang. Op zijn facebookprofiel pakt hij uit met zijn contacten met VB-politici als Filip Dewinter en Tanguy Veys. Verdachte M.B. houdt zich op in hetzelfde circuit van stevige drinkers en vechtjassen."

VB geeft een laptop

Het Vier-programma 'De Ideale Wereld' bracht een grappige reportage over de nieuwe VB-campagne. Bij het begin van de winter komt het Vlaams Belang met een vliegenmepper en de slogan 'Geef er een lap op'. Waarop? Dat blijkt uit de cartoon op het campagnebeeld: Di Rupo natuurlijk. Na eerdere problemen met campagnebeelden (herinner de heisa rond de luxeschoeenen van Anke Van dermeersch) werd op veilig gespeeld met een cartoon uit eigen stal. Volgens 'De Ideale Wereld' is de slogan van het VB 'Vlaams Belang geeft een laptop'. Er werd een vraag in die zin gesteld op de VB-persconferentie en de zender publiceerde een handige kit om de affiches in deze zin aan te passen.

Zie: <http://www.vier.be/deidealewereld/videos/geef-er-een-lap-op/86439>

Minimaliseren met rechtsactueel

Rechtsactueel over het protest tegen de fascistemeeting in Leuven: "links gaat nog verder dan het verbieden aan rechtse uitgeverijen om mee te spelen met hun vaste vriendenkringetje. Wanneer een rechtse vereniging in samenwerking met een rechtse uitgeverij zelf een activiteit organiseert, weg van die vanzelfsprekend democratische en linkse (oei, heb ik nu links en democratie van elkaar losgekoppeld?) uitgeverijen dan is het ook niet goed. Vraag dat maar aan de NSV! en de uitgeverij Arktos."

Deens-Zweedse ruzie om Wilders-Le Pen

Spitsnieuws.nl bracht een element naar aanleiding van het opzetten van een nieuwe extreemrechtse Europese fractie (met onder meer Wilders en Le Pen) waarover we hier nog niets hoorden: de Deense Volkspartij ziet Le Pen niet zitten...

De Nederlandse krant schreef op donderdag 14 november: "Er is onenigheid ontstaan tussen de Deense Volkspartij (DF) en de Zweden-Democraten (SD), twee rechtse Scandinavische nationalistische partijen. De Denen dreigen de samenwerking met de Zweden op te zeggen omdat de SD overweegt toe te treden tot de anti-Europese alliantie van Le Pen en Geert Wilders van de PVV. DF-voorman Søren Espersen wil best samenwerken met onze blonde Wilders maar ziet helemaal niets in de partij van Le Pen. "De diepe wortels in het antisemitisme" van het Front National, zijn Espersen een doorn in het oog. "Ik zie simpelweg niet dat het Front National een fatsoenlijke partij is", aldus Espersen. Binnen de SD, die in mei in het Europees Parlement hoopt te komen, is de houding heel anders. "Wij gooien de deur niet dicht voor meer samenwerking in de toekomst. Vanzelfsprekend zijn de PVV en het Front National interessant voor ons", stelt SD-woordvoerder Linus Bylund."

Vorige pogingen om Europese fracties van extreemrechts op te zetten, leidden telkens tot onderlinge ruzies. Benieuwd of het nu wel lukt...

Dossier. Het Griekse antifascisme vandaag – hoe de strijd voeren, en hoe niet?

In de nacht van 17 op 18 september werd de linkse Griekse rapper Pavlos Fyssas vermoord door Giorgos Roupakias, een kaderlid van het fascistische Gouden Dageraad (GD). Dat dit een aanslag was door Gouden Dageraad kon gewoon niet ontkend worden. En de politie stond erbij, maar greep niet in. De moord leidde tot een schokgolf van verontwaardiging wat onder meer resulteerde in een honderdtal antifascistische betogingen over het hele land. Ook vanuit het buitenland nam de druk toe. Een dossier door KRISTOF V (Leuven).

Premier Samaras (Nea Dimokratia, de conservatieve partij) moest deze keer dus wel ingrijpen. De vastberadenheid van de regering tegen Gouden Dageraad stond in schril contrast met haar eerdere de facto gedoogbeleid. Diverse kaderleden van Gouden Dageraad werden opgepakt, huiszoekingen werden uitgevoerd, binnen de politie volgde een opkuisactie, zes van de 18 parlementairen van Gouden Dageraad verloren hun immuniteit en de partij verloor haar staatsfinanciering. Een dergelijk optreden tegen een partij in het parlement was ongezien in het Griekenland van na het kolonelsregime.

Plots raakte heel wat bewijs bekend over het karakter van de organisatie; over haar samenwerking niet alleen met de politie maar ook met dubieuze Pakistaanse handelaars, over geweld, discipline en militaire trainingen binnen de partij en zelfs over de steun vanuit het bedrijfsleven werd een en ander duidelijker (zie kader).

Het fascistische karakter van Gouden Dageraad is niet meer te ontkennen. De leiding van Gouden Dageraad wordt gerechtelijk vervolgd. Eind goed al goed! Case closed... Of toch niet?

DE REGERING

Er waren al honderden aanvallen op vooral migranten, maar ook, in mindere mate, op homoseksuelen en politieke tegenstanders. Syriza stelt dat de regering nu pas het evidente doet na vijf moorden. Er zijn inderdaad reeds verschillende moorden op migranten gelinkt aan Gouden Dageraad. Toch schoot de regering pas nu in actie.

Voor de regering (van ND en PASOK) was Gouden Dageraad een instrument dat ze een periode heeft kunnen gebruiken, maar dat na de moord op Fyssas wat onbruikbaar geworden was. Gouden Dageraad kon immers voor de regering het vuilste werk op zich nemen, zijnde een migrantenvijandig klimaat creëren d.m.v. geweld en intimidatie op straat. De politie van haar kant liet begaan en werd ondertussen ingezet in operatie "Xenios Zeus", waarbij migranten zonder papieren op straat gearresteerd worden en vervolgens mogelijks gedeporteerd. Er werd een antimigratiehek geplaatst aan de Turkse grens, en asielzoekers worden in mensonwaardige condities 'opgevangen'.

Binnen de ND, de grootste regeringspartij, was trouwens wel wat sympathie voor Gouden Dageraad aanwezig. Zo stelde Vyrion Polydoros, een ex-minister van ND: "Natuurlijk kan een samenwerking met Gouden Dageraad. Gouden Dageraad is geen bedreiging voor de democratie."

ging voor de democratie." En het was Samaras zelf die in aanloop van de verkiezingen in 2012 opriep om de steden te heroveren op de illegale migranten. Ondertussen is het populistische radicaal-rechtse LAOS ineengestort door mee in een besparingsregering te stappen en zijn verschillende kaders overgelopen naar ND. Eén daarvan is de huidige minister van gezondheidszorg, Adonis Georgiadis.

Gouden Dageraad stemde ook systematisch mee de neoliberale wetten, wat in schril contrast stond met haar imago van verdediger van de belangen van de Grieken. De partij stemde voor een vermindering van de belastingen op de reders, voor de sluiting van de publieke omroep ERT, voor privatiseringen en voor inperkingen van het stakingsrecht.

Bovendien greep de regering Gouden Dageraad aan om onder het motto "les extrêmes se touchent" ook radicaal links te discrediteren.

Maar Gouden Dageraad begon wat gevaarlijk te worden voor ND. In de peilingen steeg de partij tot 14% en de woordvoerder, Ilias Kasidiaris, wou zich kandidaat stellen voor de burgemeester-verkiezingen in Athene in mei 2014.

De moord op Fyssas zette de regering dus op twee manieren aan om in te grijpen. Enerzijds trachtte ze een verlinksing in de samenleving naar aanleiding van de moord te verhinderen en anderzijds bracht ze een electorale bedreiging ter rechterzijde terug onder haar controle. Wanneer het haar goed uitkomt en de condities het toelaten zal de elite niet aarzelen om opnieuw het wapen van het fascisme in te zetten, al dan niet onder een andere naam. Gesterkt met het zelfvertrouwen gewonnen uit het optreden tegen Gouden Dageraad zou de regering nu trouwens ook kunnen overgaan tot een intensifiëring van de aanvallen op delen van links.

In die zin komt de moord op twee leden van Gouden Dageraad de regering Samaras bijzonder goed uit. De theorie van de twee uitersten wordt hiermee bevestigd. Om te vermijden dat het land

Lees verder op de volgende pagina

Massale antifascistische betoging in Athene op 25 september

in totale chaos verzinkt, is het dus toch beter om op ND te stemmen, zal de boodschap zijn. De succesvolle antifascistische campagnes en de antifascistische mood van de afgelopen zes weken worden door de dubbele moord doorkruist. Het vizier kan nu op links gericht worden, terwijl Gouden Dageraad de gelegenheid krijgt om terug recht te krabbelen. De regering heeft immers betere banden met de fascistische dan met radicaal links. Bovendien leidt deze moord de aandacht af van de besparingsmaatregelen. Zowel Gouden Dageraad als de regering worden dus versterkt door deze aanslag. Individuele terreuracties zoals deze dubbele moord schaden de antifascistische strijd dus enorm.

Ondertussen gaan de besparingen en privatiseringen door en wordt de situatie voor de meeste Grieken met de dag uitzichtlozer. Nog steeds haalt Gouden Dageraad 6,8% in de peilingen, wat zo ongeveer haar score was bij de laatste verkiezingen. De partij zelf is niet verboden, enkel individuen van de partij zijn in verdenking gesteld van onder meer lidmaatschap van een criminele organisatie, afpersing en witwassen van geld. De partij is wel haar staatsfinanciering kwijt, maar kan, voorlopig toch, blijven bestaan. De afkeer voor de zogenaamde centrumpartijen (ND en PASOK) is niet meer dan normaal. Ze nemen alles af van de Griekse bevolking: hun job, hun huis, hun (sociale) zekerheden, hun vreugdes, hun dromen,...

Het is dan ook de verantwoordelijkheid van links om een geloofwaardig alternatief aan te bieden. Zoniet dreigen grotere lagen van de bevolking in de armen van het fascisme geduwd te worden. Helaas neemt noch de KKE, noch Syriza haar verantwoordelijkheid. Antarsya, de grootste buitenparlementaire antikapitalistische formatie, maakt een aantal fouten.

SYRIZA

De voornaamste kracht ter linkerzijde is overduidelijk Syriza, die in de peilingen wedijvert met ND voor de titel van grootste partij. Ondanks haar enorme potentieel neemt de leiding niet haar verantwoordelijkheid in de strijd tegen het fascisme en haar voedingsbodem, de besparingen en privatiseringen.

Radicale eisen overboord

Naar aanloop van de verkiezingen schoof Syriza een vrij radicaal programma naar voor, waarin opgeroepen werd voor een nationalisatie van onder meer de bankensector, nutsvoorzieningen en ziekenhuizen, een uittreden uit de NAVO en het afschaffen van heel wat privileges van de elite. Daar blijft nu nog maar weinig van over.

Sinds de verkiezingen in juni 2012 gooit de leiding de radicale eisen overboord. Deze worden immers als belast beschouwd voor verdere electorale groei. De leiding wil zich nu in de eerste plaats voordoen als een geloofwaardige regeringspartner. Van nationalisatie e.d. is al lang geen sprake meer en de leiding hanteert in toenemende mate een vage, weinigzeggende retoriek.

Begin dit jaar hield Tsipras een charmeoffensief in de VS om de internationale geloofwaardigheid van de partij te verbeteren. Hij benadrukte bij hooggeplaatste functionarissen dat er niets is om bang voor te zijn indien Syriza aan de macht komt. Ook de New York Times stelde na een interview met Tsipras in juni: "Als hij slaagt, zal er niets essentieels voor de VS veranderen".

De voorzitter van de federatie van Griekse Industrieën, Daskalopoulos, lijkt het goed met Tsipras te kunnen vinden. Hij sprak reeds eerder zijn bewondering uit voor de persoon Tsipras, liet hem spreken op het laatste jaarlijkse congres van de werkgeversfederatie, waar Daskalopoulos opriep om Syriza "niet te demoniseren". Bovendien stelde Daskalopoulos in een brief aan Tsipras de evolutie van Syriza naar een eengemaakte partij te verwelkomen.

Begin september verscheen Tsipras op een betoging in Thessaloniki met een hemd van het exclusieve merk Burberry met een prijskaartje van naar schatting 250€, wat niet meteen het beste signaal naar het sterk verarmde kiespubliek is, maar misschien wel past in zijn charmeoffensief naar 'boven'.

Tot de linkse oppositie behoort ook Manolis Glezos, een linkse 91-jarige politicus en schrijver die vooral bekend is omwille van zijn deelname in het verzet tijdens de Tweede Wereldoorlog. Volgens hem heeft Syriza geen overtuigende antwoorden. Glezos neemt geen afstand van Syriza, maar wel van hen die Syriza willen omvormen tot een monolithische partij.

Syriza tegen fascisme

Fascisme moet in de eerste plaats via de bestaande structuren bestreden worden. Politie en gerecht moeten hun werk doen. Voor de rest blijft het bij vage oproepen om fascisme politiek, moreel en ideologisch te isoleren. Hoe dit concreet vertaald moet worden blijft een groot vraagteken. Initiatieven van de leiding om de basis te betrekken en te organiseren blijven in elk geval afwezig. "Laat politiek maar over aan de ernstige mensen" lijkt hun boodschap te zijn.

Op 25 september, een week na de moord op Pavlos, verzamelden meer dan 10.000 antifascisten (50.000 volgens sommige bronnen) op het Syntagmaplein in Athene. Van daaruit vertrok een mars naar het hoofdkwartier van Gouden Dageraad. Het was de grootste antifascistische betoging in tientallen jaren, ondanks de leiding van Syriza die probeerde op de rem te staan. Initieel was Syriza een van de ondertekenaars van de oproep, maar de leiding

Lees verder op de volgende pagina

dacht er anders over. "Dit is een provocatie". Het Syriza-logo verdween van de affiches... Toen de stoet vertrokken was, bleef de Syriza-leiding achter op het Syntagma-plein, met naast haar o.a. de uitgespuwde PASOK en haar voormalige verbrande regeringspartner DIMAR.

Een deel van Syriza-basis bleef dan nog liever thuis, terwijl een ander niet onbelangrijk deel gewoon mee stapte, tegen de orders van de leiding in. Er zijn voorbeelden van kaders binnen de Syriza-jeugd die actief zijn binnen de antifascistische comités en die ondanks de orders van hogerhand toch bleven mobiliseren naar de mars. Binnen Syriza is er dus een verzet tegen de koers van de leiding.

Dit werd ook duidelijk op het congres van Syriza in juni, waar een verdiepende interne polarisering duidelijk werd. Enerzijds slaagde de leiding er wel in om de macht naar zich toe te trekken, maar anderzijds was er een toegenomen steun voor het Linkse Platform, de linkse oppositie binnen Syriza (van 25% naar 30%).

Conclusie

De strijd binnen Syriza is dus nog niet gestreden. In het meest optimistische geval is er nog veel werk aan de winkel om de partij tot instrument te maken ter bestrijding van fascisme en haar voedingsbodem. Het initiële enthousiasme voor de partij is ondertussen gaan liggen. Syriza lijkt voor velen meer en meer op een traditionele partij en is niet in staat perspectief te bieden. Diegenen die zich aan de basis willen inzetten raken vaak ontmoedigd; de leiding weigert niet alleen om initiatieven van onderuit te stimuleren, te steunen en te organiseren, maar gaat soms zelfs zo ver om op de rem te gaan staan.

KKE

De KKE, de Griekse communistische partij, is een partij die in het verleden een enorme autoriteit wist op te bouwen; onder meer tijdens de Tweede Wereldoorlog, de daaropvolgende burgeroorlog en tijdens het kolonelsregime.

Afkalvende steun

Vandaag de dag is het een partij in verval, ondanks de radicalisering in de Griekse samenleving. Dagelijks verlaten tientallen leden de KKE. In de laatste verkiezingen strandde ze op 4,5% van

de stemmen en de meest recente peilingen geven een gelijkaardig beeld.

In tegenstelling tot veel andere communistische partijen in Europa is de KKE steeds stalinistisch gebleven, wat resulteert in een archaïsch aandoende retoriek en in beslissingen waar weinigen zich in kunnen vinden. Met de dood van de Noord-Koreaanse dictator Kim Jong Il, stuurde de KKE bijvoorbeeld nog een bericht van medeleven naar de Koreaanse Arbeiderspartij, en betuigde ze tevens haar solidariteit met het regime. Ze beschouwt Noord-Korea als een socialistische staat met een aantal problemen zoals nepotisme.

Ook binnen de KKE is er oppositie, hoewel dit zoveel als mogelijk binnenskamers gehouden wordt. Naar aanloop van hun 19e congres in april was er een fase van publieke dialoog, waarbij 1/3 van de brieven gericht was tegen de leiding met als voornaamste kritiek het isolement van de KKE, dat voortkomt uit hun sectarisme. Desondanks eindigde het congres na drie i.p.v. de geplande vier dagen. "Er was geen vierde dag nodig", zo werd gesteld. Wat er op dit gesloten congres gezegd werd, is moeilijk na te gaan. Maar ondanks de sterke oppositie in aanloop naar het congres werd niemand die kritiek heeft durven uiten verkozen. De oppositie werd simpelweg de mond gesnoerd.

Strijd tegen fascisme

Ook fenomenen zoals Gouden Dageraad zijn gewoon niet te verklaren vanuit een stalinistisch denkkader, laat staan dat ze het adequaat bestrijden. Dit leidt ook hier tot onwaarschijnlijke taferele die doen denken aan de jaren '30 van de vorige eeuw.

Begin 2012 verwelkomde een vakbondsleider van PAME, de KKE-vakbond, de woordvoerder van Gouden Dageraad, Kasidiaris, op een piket en gaf hem de microfoon. De leiding van KKE en PAME hebben dit nooit openlijk afgekeurd.

Een paar dagen voor de moord op Fyssas vielen een vijftigtal aanhangers van Gouden Dageraad in Perama een dertigtal KKE'ers aan die affiches aan het plakken waren. Acht KKE'ers belandden in het ziekenhuis. De KKE beschouwde Gouden Dageraad als een marginaal fenomeen dat het best doodgezwegen werd. Alle media hadden het de volgende dag over deze aanval... behalve die van de KKE.

Sectarisme is stalinisten nooit vreemd geweest. Systematisch houden ze hun eigen acties zoals betogingen, waarbij geweigerd wordt samen te werken met andere krachten, wat uiteraard leidt tot een verzwakking door verdeelde slagorde. Zelfs op de dag van de massale mars van het Syntagma-plein naar het hoofdkwartier van Gouden Dageraad (25/09) hield de KKE haar eigen concert, eveneens op het Syntagma-plein, maar wel een paar uur vroeger.

De dag na de aanval op haar leden in Perama heerste naar verluidt een vreemde atmosfeer in de KKE gebouwen. Er heerste een shock. Dit kon toch niet echt gebeurd zijn? Er klopte iets niets! Een paar dagen later, de dag na de moord op Fyssas, liep de KKE uitzonderlijk mee met de antifascistische betoging. Weliswaar niet in, maar naast de betoging. Aarzelend gaf een KKE-parlementslid toe dat een antifascistisch front nodig was. Deze toenadering was een welkome evolutie die helaas na drie dagen herroepen werd.

Lees verder op de volgende pagina

Terug naar het oude, vertrouwde sectarisme...

Had de KKE na de aanval op haar leden opgeroepen tot een eenheidsfront tegen het fascisme, dan leefde Pavlos allicht nog. Maar ze deed niets, wat een duidelijk signaal was. Gouden Dageraad controleert de straten. Want als zelfs de KKE met 30 man geen campagne meer kan voeren, wie kan het dan wel nog?

Conclusie

De houding van de KKE-leiding, die vastzit in een versteende ideologie, is tragisch. Dat ze ondanks alles toch nog een zekere aanhang heeft, heeft alles te maken met het gebrek aan alternatieven. Indien Syriza echt een instrument voor en door de Griekse werkende klasse was, waarbij ze een perspectief bood aan de bevolking en deze betrok en organiseerde dan spraken we allicht enkel nog over de KKE in de verleden tijd.

ANTARSYA

Antarsya werd in 2009 gesticht door diverse organisaties en onafhankelijken. Het is de grootste buitenparlementaire linkse groepering. Er zijn vier grote stromingen; één ervan is de SWP die zich beroept op het trotskisme terwijl overige eerder stalinistisch/maoïstisch zijn. Die laatste drie zijn dus net zoals de KKE niet echt in staat het fascisme te begrijpen. De SWP is dan ook de leidende kracht van Keerfa, de antifascistische campagne van Antarsya, terwijl de andere stromingen mee op de kar springen.

Antarsya heeft dus ook wat sectaire invloeden, wat een hinderenis is bij samenwerking met andere organisaties. Meestal wordt samenwerking ofwel geweigerd ofwel gedomineerd door Antarsya. Pamfletten, die toch een neerslag zijn van de politieke benadering, zouden veelal reeds klaarliggen, zonder inspraak van de andere organisaties.

Haar moraliserende aanpak leidt bovendien tot erg vage en wolige eisen. Dit zet de deur open om zelfs reactionaire imams een vrije micro te geven en ontkent de reële problemen waar wijkbewoners mee geconfronteerd kunnen worden bij bijvoorbeeld een sterke instroom van verarmde, wanhopige migranten. De moraliserende aanpak gaat eveneens voorbij aan de noodzaak van organisatie om aan de concrete noden van de bevolking te beantwoorden en om zich te verzetten tegen fascisme en kapitalisme. Daardoor gaat Antarsya helaas niet verder dan meetings en betogingen. Gouden Dageraad was in staat om zich via liefdadigheid zoals voedseluitdelingen sterk te profileren. Dit moet beantwoord worden met het organiseren van concrete solidariteit.

DE ANTIFASCISTISCHE COMITÉS

Verspreid over heel Griekenland zijn er ondertussen een 80-tal antifascistische comités opgericht. De 12 maand voorafgaand aan de moord op Fyssas was Gouden Dageraad in het offensief. Waarbij ze openlijk geweld gebruikt tegen migranten, homoseksuelen en zelfs politieke tegenstanders. Gouden Dageraad was in de mode en haalde in de peilingen een aanzienlijke steun. Zowat alle private zenders nodigden Gouden Dageraad uit en schilderden de partij af als salonfähig. Ook op scholen kreeg Gouden Dageraad meer en meer invloed. Sinds de moord op Fyssas is het politieke klimaat gekeerd en hebben de antifascistische comités de wind in de zeilen.

Meestal zijn dit initiatieven van leden van Antarsya of Syriza, dikwijls tegen de zin van hun leiding. Maar ook andere organisaties zoals Xekinima (CWI Griekenland) leiden antifascistische comités. Daarnaast participeren ook onafhankelijken en serieuzere anarchistische die de noodzaak van een eenheidsfront inzien. Hoewel samenwerking tussen linkse organisaties vaak een pijnpunt is verloopt de samenwerking in de comités relatief soepel. Ook het begrip van fascisme is bij deze basismilitanten beter dan bij hun leiding.

Dat deze comités tot veel in staat zijn, ondanks de zeer beperkte middelen, werd onder meer aangetoond met de mars in Athene op het hoofdkwartier van Gouden Dageraad op 25 september. De grootste antifascistische mars in tientallen jaren werd georganiseerd zonder steun van de leiding van Syriza en KKE.

In die zin kunnen deze comités in de toekomst mogelijk een belangrijke rol beginnen te spelen bij de ontwikkeling van organisaties voor en van de Griekse bevolking in de strijd tegen zowel fascisme als kapitalisme. Andere elementen die hier een rol in kunnen spelen zijn de bedrijven in zelfbeheer, met name Vio.me en de publieke omroep ERT.

Toch is er nog een lange weg af te leggen. Op dit moment trachten verschillende lokale antifascistische comités samen te werken op regionale basis, waarbij er overkoepelende coördinatiecomités opgezet worden. Zo groeit er samenwerking tussen bijvoorbeeld de comités in Larissa, Volos en Trikala en tussen de comités in Athene en Pireus. Ook de basis moet verder versterkt worden.

Daartoe worden betogingen en meetings georganiseerd. Maar ook actieve solidariteit is nodig, wat in veel comités vandaag nog afwezig is. Dergelijke solidariteit kan d.m.v. onder meer volkskeukens en het organiseren van uitwisselingen van kledij, boeken, speelgoed, etc. Dit geeft niet enkel concrete hulp aan de bevolking, maar brengt hen ook samen en biedt de mogelijkheid om te problemen in de wijk te bespreken, om de fascistische retoriek te doorprikken, om mensen te betrekken en te organiseren in de strijd voor betere levensomstandigheden.

Dit alles is geen makkelijke taak gezien de zeer beperkte middelen en bovendien dreigt de deze opbouw doorkruist te worden door de recente moord op twee leden van Gouden Dageraad, wat zowel door de regering als de fascistische zal gebruikt worden om zich te versterken.

CONCLUSIE

De strijd tegen fascisme en haar voedingsbodem is dus nog niet gestreden. Het enorm rijke verleden van Griekenland op het vlak van verzet en strijd tegen fascisme en voor betere levensvoorwaarden contrasteert sterk met de huidige situatie ter linkerzijde, die voor een groot stuk terug te brengen is tot de rol van haar leiding. De strijd tegen fascisme is dus niet alleen een strijd tegen haar voedingsbodem, zijnde het kapitalisme, maar ook een strijd voor democratische organen waarin brede lagen van de bevolking betrokken worden.

De dynamiek die ontstond uit de verontwaardiging op de moord op Fyssas wordt nu doorkruist door de dubbele moord op twee leden van Gouden Dageraad, wat zowel de fascistische als de regering zal versterken.

EEN AANTAL ONTHULLINGEN OVER GOUDEN DAGERAAD.

Gouden Dageraad zamelde voedsel en kledij in voor Grieken. Dit werd vervolgens doorgegeven aan Pakistanen die het verkochten in hun straatbazaars om vervolgens het grootste deel van de opbrengst aan Gouden Dageraad te geven. Gouden Dageraad beschermde hen zelfs.

Naar eigen zeggen zeggen zijn ze geen fascist. Bij een huiszoeking bij de nummer twee van de partij, Christos Pappas, trof de politie er nochtans een klein nazimuseum aan.

De financiering van de partij was altijd gehuld in vraagtekens. Geruchten deden de ronde dat ze financieel gesteund werd door Griekse reders. Bij een politieinval bij de voortvluchtige reder Anastasios Pallis vond de politie niet alleen een nazimuseum, maar ook heel wat wapens. De politie vermoedt dat hij Gouden Dageraad steunde. Pallis is ook een grote aandeelhouder van Proto Thema, een krant die bekend stond voor zijn bijzonder kritiekloze berichtgeving over Gouden Dageraad. In het huis van de partijleider Michaloliakos vond de politie naast een Hitlerschrijn ook 43.000 € waarvan de herkomst onbekend is.

Uit getuigenissen van ex-leden blijkt dat de partij niet enkel naar buiten toe bijzonder gewelddadig is, maar ook binnen de eigen partij werden leden die kritiek durfden te uiten genadeloos afgeranseld. Mensen die de partij verlieten of wilden verlaten werden geïntimideerd.

Verder blijkt uit de getuigenissen dat leden van de partij een militaire training kregen van soldaten, waarbij echte wapens gebruikt werden. Bij politie-invalen werd de partij tijdig verwittigd zodat eventueel bewijsmateriaal verhuisd kon worden.

Antinazi Zone

Antinazi zone is een initiatief van Xekinima, de Griekse sectie van het CWI. Alle berichten, initiatieven, etc. die passen in de geest van een eenheidsfront tegen fascisme worden er gegroepeerd. De inhoud wordt overgenomen van linkse bloggers, reporters, etc. en gaat dus veel ruimer dan enkel Xekinima.

Extreemrechts probeert aan betoging tegen GAS deel te nemen

Op 26 oktober trokken zowat 2.000 voornamelijk jonge betogers door Brussel om te protesteren tegen de GAS-boetes en om een sociaal alternatief op de willekeur en repressie voor te stellen. Het was een levendige en luidruchtige betoging. Wel was er een minpunt. Militanten van het Taal Aktie Komitee (TAK) probeerden zich in de betoging te mengen.

We merkten onder meer de voormalige Voorpost-voortrekker Bjorn Roose op. Dat die niet kwam om te betogen voor een sociaal alternatief op het repressieve beleid maakt zijn volledige politieke verleden duidelijk. Ook op zijn facebookpagina stelde Roose achteraf dat hij blijkbaar vooral naar de betoging was gegaan om zich te amuseren door de "linkiewinkies" lastig te vallen. In de kleine delegatie van TAK bevonden zich niet alleen personeelsleden van het Vlaams Belang, zoals Roose, maar ook N-VA'ers. Dat zijn partijen die niet bepaald tegen de GAS-boetes zijn. Integendeel!

Het doel van de extreemrechtse aanwezigheid was evident: links provoceren. Dat de linkse Vlaams-nationalisten van V-SB ervoor kozen om bij de extreemrechtse betogers op te stappen in

plaats van in de officiële betoging, begrijpen wij niet.

Een ordedienst van de betogers sloot het groepje van TAK, VVB, N-VA en VB van de rest van de betoging af. Een sociale boodschap brengen met vertegenwoordigers van extreemrechts, de meest asociale politieke stroming die er is (aangezien alles gebaseerd is op uitsluiting en etnische 'zuiverheid'), is immers niet mogelijk.

Blokbuster is tevreden dat de betogers de extreemrechtse delegatie uit de betoging hielden. Die figuren hadden daar inderdaad niets verloren. De ordedienst trad vreedzaam maar vastberaden op, er werd ingehaakt om de groep uit de betoging te halen. No Pasaran!

N-VA'er Jambon onder vuur

De marginale neonazi's van de N-SA (Nieuw-Solidaristisch Alternatief) zagen hun kans om op de kar van de anti-N-VA hetze in de media te springen. Ze haalden eerder gepubliceerde foto's van Jan Jambon op een feest van het Sint-Maartensfonds terug boven. Deze keer haalden ze er de gevestigde media wel mee, de timing zat immers beter. Neonazi's die via de systeempers de conservatieve neoliberalen van N-VA aanpakken, het is eens iets anders. Een gelegenheid om een en ander te duiden aan de hand van enkele archiefteksten.

WAT WAS HET SINT-MAARTENSFONDS?

Officieel hield het Sint-Maartensfonds het in 2006 voor bekeken, een jaar later was er echter nog een publieke bijeenkomst van de groep. Maar sindsdien lijkt het volledig over en uit voor de groep die gericht was op het bijeenbrengen van voormalige Oostfrontstrijders die vrijwillig en uit overtuiging met de Duitse nazi's gingen vechten.

Het Sint-Maartensfonds (SMF) kende in de naoorlogse periode een zekere aanhang, onder meer met militanten die ook actief waren bij andere verenigingen zoals de verboden privé-militie VMO (Vlaamse Militanten Orde). Geüniformeerde VMO-militanten bleven ook na het verbod op die organisatie op feesten van het SMF opduiken. Dat bleek in 2001 toen Johan Sauwens (toen nog VU, nadien CD&V) als minister moest aftreden na een bezoek aan een SMF-feest waarbij het Vlaams Belang beeldmateriaal hiervan vrijgaf.

Doorheen de jaren kende het SMF ook afsplitsingen, zo vertrok de groep rond André Vanhecke om het tijdschrift *Periodiek Contact* uit te brengen. In dat tijdschrift werd nog een stap verder gegaan en verschenen openlijke lofbetuigingen aan Hitler. Niet dat ze bij het SMF niet zo aangebrand waren, maar er werd iets meer voorzichtigheid aan de dag gelegd bij het onderscheid tussen wat intern en extern werd gezegd. In 'Berkenkruis', het tijdschrift van het SMF, werd wel een forum geboden aan tal van voormalige nazi's, zoals de naar Argentinië uitgeweken ter dood veroordeelde Leo Poppe of Jef François en Ward Hermans.

BANDEN MET GEVESTIGDE POLITICI EN ANDERE ORGANISATIES

Samen met het doelpubliek van het SMF is ook de organisatie zelf grotendeels van het toneel verdwenen en uitgestorven. Maar tot eind jaren 1980 had deze organisatie een zeker gewicht. Er was politieke invloed bij de Volksunie maar ook andere partijen hoopten een graantje steun te kunnen meepikken. In 1985 werd in het Europees Parlement een lijst van gevaarlijke organisaties aangelegd en daarbij kwam er lobbywerk bij te kijken om het Sint-Maartensfonds van deze lijst te houden. Dat gebeurde niet alleen door de VU-afgevaardigde, maar ook door liberalen, christendemocraten en zelfs een sociaaldemocraat (ondanks intern protest). Het liberale Europese parlementslid op dat ogenblik was huidige Europees Commissaris Karel De Gucht die in 2007 de toespraak van Jan Jambon voor het SMF nog voor de voeten van Yves Le terme van Jambon's kartelpartner CD&V gooide.

Het feest waar Jambon namens de Vlaamse Volksbeweging sprak, was dezelfde gelegenheid waar ook Johan Sauwens aanwezig was. Het ging om de 50ste verjaardagsviering van het SMF in 2001. Na de oorlog duurde het immers een paar jaar vooraleer de nazicollaborateurs zich opnieuw konden en durfden te organiseren. Groepen als de Vlaamse Volksbeweging en andere waren aanwezig op SMF-bijeenkomsten omdat hun ledenbestand deels overlapte. Het SMF deed er ook alles aan om in verschillende kringen invloed uit te oefenen. Toen de media in 2001 op de aanwezigheid van Sauwens op het SMF-feest sprong, verklaarde het SMF zelf dat het leden had in alle grote partijen (met uitzondering van het groene Agalev). Jammer genoeg werden geen namen genoemd.

BERKENKRUIS

Maandblad van het **SINT MAARTENSFONDS vzw.**

Alle militaire en paramilitaire formaties, de jeugdorganisaties en iedereen die toen de collaboratie aanvaardde opdat Vlaanderen zou leven, voelen er zich in thuis. Het houdt de band levend tussen hen die er toen bij waren en de jongere kameraden, die de zuivere waarheid betrachten. Het is het soldatenblad bij uitstek, zonder pretentie doch iets echt van ons.

Bijdrage 1996: -Binnenland (onder omslag) 700 F.
 -Buitenland (onder omslag) 900 F.

(onder neutrale omslag: Binneland + 200 F. / Buitenland + 250 F.)

Te starten: Posttrek: 000.0158302.95 - Bank: 559.2542500.40 op rekening van Karel De Maeyer, Koeisteenthofdreef, 37 - Bus46, B - 2640 MORTSEL.

NEONAZI'S SPRINGEN NU OP DE KAR

Het is uiteraard geen verrassing dat N-VA'ers met een verleden in de Vlaamsnationalistische beweging ook in aanraking kwamen met de meer aangebrande onderdelen van die beweging. Van Jambon circuleren allerhande geruchten. Zo zou hij in 1984 aanwezig geweest zijn bij NSV-geweld in Leuven (zie foto). De banden met figuren die sindsdien een tussenstap maakten via VB om nu ook bij N-VA te belanden, zoals Jurgen Ceder, zouden uit die tijd dateren.

Het is opvallend dat er vandaag wel mediabelangstelling is voor neonazi's die eerder al probeerden om dezelfde foto's te slijten. De timing vandaag is natuurlijk beter, de N-VA ligt langs alle kanten

onder vuur en elk mogelijk incident wordt opgeklopt. Niet dat we medelijden moeten hebben, N-VA is op net dezelfde manier groot geworden. Dat de neonazi's op de anders door hen uitgespuwde regimepers beroep doen om hun vroegere medestanders uit SMF-kringen aan te pakken, biedt amusant spektakel.

Maar tegelijk moeten we terugkeren naar de waarschuwing die wij al meermaals naar voor brachten: indien de electorale zeepbel van De Wever en co stilaan leegloopt, is een terugkeer van het Vlaams Belang en andere extreemrechtse krachten niet uitgesloten. Tegen een achtergrond van politieke onstabieleit aangewakkerd door de crisis en met een ondermijning van de autoriteit van alle instellingen en een op organisatorisch en ideologisch vlak nog zwakke arbeidersbeweging, is er een grote ruimte voor afkeer (niet gaan stemmen) en proteststemmen voor diverse populistische en extreemrechtse groepen.

Artikel door Geert Cool, gepubliceerd op 25 oktober

Weyts probeert het in het belachelijke te trekken

Dat verschillende van zijn partijgenoten betrokken waren bij activiteiten van nazi-nostalgici maar ook meer potige acties van extreemrechts, probeert N-VA ondervoorzitter Ben Weyts af te doen door het in het belachelijke te trekken. Hij publiceerde een foto van zichzelf als kind met een helm op en twitterde dat dit zijn eigen 'militarisch verleden' toonde, nog voor 'NSA of andere groupuscules er mee uitpakken'.

Weyts weet nochtans beter. Deze week werd hij met het opstappen van een vroegere bondgenoot in de Gentse studentengringen eraan herinnerd dat een aantal van zijn vroegere medestanders wel eens pogingen deden om progressief uit de hoek te komen. Over de graad waarin ze daarin slaagden, verschillen we destijds al van mening (ook al was er doorgaans steeds een beschaafd debat over mogelijk). Maar het leverde enkelen onder hen wel banbliksems en erger vanuit extreemrechtse hoek op.

Enkele medestanders van Weyts maakten kennis met de rechtse vuisten, waaronder die van figuren die nu mee het mooie weer van N-VA maken. Het geweld van de studenten van NSV tegen andersdenkenden, waaronder de Vlaams-nationalistische VNSU waartoe Weyts behoorde, werd nog erger toen de VNSU tegen de erkenning van NSV stemde. Het ging zo ver dat de VNSU eind jaren 1990 een anti-NSV betoging ging ondersteunen en mee campagne voerde tegen de aanwezigheid van VB'er Roeland Raes in de raad van bestuur

van de Ugent. Daarbij koos de VNSU wel voor een eerder apolitieke benadering, waarbij als onderdeel van de Studenten Tegen Racisme (STER) tegen racisme werd gedanst en gefeest.

Eerder deze week aarzelde Weyts niet om Nick Mouton, destijds eerder een centrumfiguur in de VNSU, een mes in de rug te steken. Nu doet hij nogmaals hetzelfde tegenover zijn vroegere medestanders door het extreemrechtse geweld te minimaliseren, ook al weet

hij maar al te goed dat het niet om 'lachwekkende' incidenten ging. N-VA'er Jurgen Ceder moest bij de laatste verkiezingen verstek laten gaan omdat zijn gewelddadige verleden, onder meer bij een NSV-aanval op Leuvense studenten in 1984 waarbij een politieke tegenstander levenslang verminkt werd, in de schijnwerpers werd geplaatst. Naar verluidt was Jan Jambon op dezelfde NSV-actie aanwezig. De bijeenkomsten van het SMF afdoen als onschuldige happenings

is gezien de aanwezigheid van geüniformiseerde VMO'ers helemaal van de pot gerukt.

Door dit allemaal in het belachelijke te trekken, zegt Ben Weyts eigenlijk 'wir haben es nicht gewusst'. Wij weten nochtans dat hij het wel degelijk heeft geweten. Dan wordt de grens van de hypocrisie overschreden en gaat het richting goedpraten van extreemrechts geweld.